

РОЛЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ МАТЕМАТИКИ

У вищій освіті нині відбуваються суттєві зміни, зумовлені розвитком основних світових тенденцій. По-перше, освіта набуває транскордонного характеру, що передбачає зникнення наявних кордонів між світом праці та світом освіти, університетом і майбутнім місцем роботи випускника. По-друге, професійна освіта нині є реально неперервною освітою людини. Ці тенденції змінюють і наше уявлення про сучасну професійну підготовку фахівця [1].

Питанню психолого-педагогічної підготовки майбутнього вчителя присвятили праці А. Алексюк, С. Гончаренко, М. Євтуха та інші. До професійної підготовки вчителя зверталися О. Вітковська, І. Колеснікова, Л. Коростильова. Проблему професійної підготовки фахівців математики досліджували А. Холопов, В. Нестеренко, Д. Лихачов, І. Россоха, Г. Зінченко, О. Корнійчук, Ю. Павленко та інші.

Мета публікації – охарактеризувати роль вищої освіти у підготовці фахівців математики на сучасному етапі розвитку.

Підвищення ролі ВНЗ у науково-освітньому і соціокультурному значенні, необхідність їх перетворення на регіональні науково-навчальні комплекси вимагають створення нової освіти. У її центрі повинна стояти творча і духовна, вільна, соціально активна, особистість студента, чия підготовка повинна відповідати способам реалізації майбутньої професійної діяльності.

Підготовка майбутнього фахівця – процес, результатом якого є формування та розвиток його професійної готовності [2]. Щоб випускник ВНЗ зміг адаптуватись у своєму подальшому житті, самостійно розвиватися та здобувати актуальні знання, необхідні для успішної професійної діяльності, йому потрібно створити відповідні умови у процесі навчання для набуття таких вмінь. Ці здатності студент може набути тільки коли він є здобувачем нового як результату внутрішнього особистісного та власного осмислення, визначення власної точки зору й життєвої позиції.

Дидактичні дослідження свідчать, що компетентність випускника необхідно формувати в процесі математики. Існує припущення, що викладачі вищих навчальних закладів ще не оволоділи методологією сучасних стандартів вищої освіти, про це свідчить неякісна підготовка спеціалістів. В навчальному процесі ще мало підручників, посібників, методик навчання, що задовольняють усі вимоги. Першим із найголовніших аспектів математичної грамотності є математична компетентність.

Математична компетентність – це вміння бачити і застосовувати математику у реальному житті, розуміти зміст і метод математичного моделювання, вміння будувати математичну модель, досліджувати її методами математики, інтерпретувати отримані результати [3]. Математична компетентність визначається рівнями навчальних досягнень, для яких суттєвим є набуття математичних умінь.

До математичних умінь належать:

- уміння математичного мислення;
- вміння математичного аргументування;
- вміння математичного моделювання;
- вміння постановки та розв'язування математичних задач;
- уміння презентації даних;
- уміння використання математичних інструментів [4].

У реальній математичній діяльності зазвичай використовуються більшість, а іноді навіть всі ці вміння. Математика у ВНЗ повинна вийти зі стану допоміжної навчальної дисципліни, вивчення якої необхідне лише для розуміння окремих спеціальних

предметів, а також для виховання повноцінного логічного мислення, в якому вона знаходилась довгі роки. При навчанні мало лише розуміти важливість чогось, необхідність певних знань у майбутньому.

Актуальними для сучасного ВНЗ залишаються положення :

- основними рисами математичної освіти спеціаліста мають бути математична інтуїція, навички в знаходженні оптимальних розв'язків реальних математичних задач, вміння користуватись математичними поняттями;
- на практичних заняттях з математики необхідно розв'язувати задачі, які найбільш близькі до спеціальності студентів;
- широко практикувати задачі з перевизначеними умовами або з неоднозначною постановкою; задачі, пов'язані з попереднім складанням рівнянь; що потребують для свого розв'язання знань з різних розділів;
- підвищення ролі математичних дисциплін потребує удосконалення змісту і методики навчання з метою розкриття необмежених перспектив застосування математичної науки [4].

Місце математики в системі наук визначає її місце в освіті. Вона є перш за все загальнокультурною базою для засвоєння системи принципів і структур, які складають основу дисциплін, що вивчаються. Усвідомлюючи роль і місце професійної спрямованості навчання математики в системі професійної освіти студентів у сучасних умовах розвитку освіти в Україні, варто дбати про: індивідуалізацію та диференціацію навчання; стимулювання мотивації, підвищення інтересу до навчання; розвиток самостійності; створення відповідних методичних і дидактичних посібників, зокрема, мультимедійних, тощо.

Список використаної літератури

1. Гуревич Р.С. Модель сучасної вищої професійної освіти. – <http://referat-lib.ru/view/referat-pedagogics/135/134908.htm>.
2. Цюряк І. Роль вищої освіти у підготовці фахівців. – https://knowledge.allbest.ru/pedagogics/3c0a65635b2bd68b5c53b88421206d37_0.html.
3. Рябченко В. Деякі концептуальні проблеми навчання і виховання студентів у сучасних вищих навчальних закладах України // Вища освіта України. - 2005. - № 3. – С. 40 - 44.
4. Кучерук О.Я. Роль математичної підготовки у професійній підготовці ІТ-фахівців – <http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/2046....pdf>.

Тетяна Коваленко

РЕАЛІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ ФУНКЦІЇ МУЗЕЮ: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Державна національна програма "Освіта" (Україна ХХІ століття) окреслила основні пріоритетні напрями реформування виховання у сучасній школі, які передбачають: формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу; забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, культури, звичаїв, традицій та історії рідного народу.

Актуальною проблемою сьогодні є реалізація виховного потенціалу культурно-історичної спадщини. Сучасні діти занурилися у віртуальний світ, де розвиваються, навчаються, спілкуються, дорослішають. Одним із варіантів вирішення цієї проблеми є створення музейно-педагогічного виховного середовища, де учні зможуть поринути в світ культури, історії, традицій рідного краю, зрозуміти їхню значимість та переосмислити свою життєву позицію.

У Законі України "Про музеї та музейну справу", зазначено, що "музеї як культурно-освітні та науково-дослідні заклади призначені не тільки для вивчення,